

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713010756
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713010756.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medved'a a prísediacich Viery Dikošovej a Dariny Hatarovej, na hlavnom pojednávaní dňa 1.12.2014, v trestnej veci proti obž. S. G. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaní :

S. G.Q., J.. X.X.XXXX I. S., Y. G. I., V. Č.. XXXX/XX, Q. S.,

S. P.H., J.. XX.XX.XXXX I. S., Y. G. S., K. G. I., X Č.. G. Č.. XX, Q. S.,

K. I.J., J.. X.XX.XXXX I. S., Y. G. S., K. G. I., H. G. Č.. XXX, K. W. Q., Q. S.,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 10. 03. 2012, okolo 00.30 hod., na Martinských holiach, okres Martin, v priestoroch chaty zv. Magistrát, po slovnom nedorozumení a požití alkoholických nápojov, obžalovaný S. P. udrel rukou zovretou v päšť jedenkrát do oblasti tváre V. Z.S., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. S., W.. S.. O. Č.. XX, ktorého po páde na zem obžalovaný P. spolu s obžalovaným S. G. bili a kopali do oblasti tela, po tom ako S. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. Y., W.. E. Č.. XX/XX a S. E., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. I., W.. N.. U. M. S. Č.. XX, Q. S., prišli brániť poškodeného V. Z. všetci obžalovaní spoločne oboch napádali a zbili, pričom svojím konaním spôsobili obžalovaný S. P. a S. G. poškodeným nasledovné zranenia :

- poškodenému V. Z., J.. XX. XX. XXXX, zlomeninu aponeurózy (úponu vystierača) malíčka pravej ruky s dislokáciou úlomkov, ktorá si vyžiadala operačný zákrok s doliečovaním, zranenie vyžadujúce vystavenie práceneschopnosti v trvaní 75 dní,

- poškodenému S. H., J.. XX. XX. XXXX, otras mozgu, tržnohmoždnú ranu v oblasti prechodu čela a vlasatej časti hlavy veľkosti 3 cm, pomliaždenie v oblasti čela s odtlačkom predmetu v tvare písmena H, pomliaždenie koreňa nosa a nosa, mnohopočetné odreniny a pomliaždeniny v oblasti ľavej i pravej čelovo spánkovej oblasti - zranenia podľa znaleckého posudku vyžadujúce vystavenie práceneschopnosti s primeranou dobou trvania 3 týždne,

- poškodenému S. E., J.. XX. XX. XXXX, odlomenie dolnej tretiny korunky zubu 21 a zlomeninu rezacej hrany zubov 11, 31, 41, opuch mäkkých tkanív tváre v oblasti hornej a dolnej pery - zranenia, ktoré podľa znaleckého posudku obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života bolesťavosťou, ťažkosťami pri odhryznutí tuhej stravy a možnými ťažkosťami pri komunikácii s okolím, vyžadujúce si krátkodobú práceneschopnosť po dobu 3-4 dní, pričom mechanickým rozrušením zubov vznikol trvalý následok, ale bez nároku na bodové ohodnotenie,

t e d a

obž. S. G., obž. S. P.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a spôsobili takým činom inému ťažkú ujmu na zdraví,
- spoločným konaním sa dopustili na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

obž. K. I.

- spoločným konaním sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obž. S. G., obž. S. P.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,
- prečin ublíženia na zdraví podľa 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

obž. K. I.

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný S. G.

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon úhrnného trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. obžalovanému ukladá povinnosť osobne sa ospravedniť poškodeným V. Z., S. E. M. S. H..

obžalovaný S. P.

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon úhrnného trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. obžalovanému ukladá povinnosť osobne sa ospravedniť poškodeným V. Z., S. E. M. S. H..

obžalovaný K. I.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá a zároveň podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému S. G.H. M. S. P. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodeným:

- V. Z., J.. XX. XX. XXXX I. S., Y. G. S., W.. S.. O. Č.. XX vo výške 615,20,-Eur,
- S. H., J.. XX.XX.XXXX I. Y., Y. G. Y., W.. E. Č.. XX/XX vo výške 769,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 4.4.2013 na tunajšom súde obžalobu na obv. S. G., J.. X.X.XXXX I. S., S. P., J.. XX.XX.XXXX I. S. a K. I., J.. X.XX.XXXX I. S., a to pre zločin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 155 ods. 1 Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe sp. zn. 1 Pv 219/12 zo dňa 2.4.2013.

Senát Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaných S. G., S. P. a K. I.; prečítaním zápisníc o výsluchu obžalovaných z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por.; výsluchom svedkov poškodených V. Z., S. H., S. E., a svedkov H. H., V. H., Z. E., N. S., S. Y., S.. F. Z. M. K. H.; prečítaním zápisnice o výsluchu svedka I. H. z prípravného konania, podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaných a prokurátora; prečítaním znaleckých posudkov vypracovaných znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie MUDr. Petrom Gémešom č. 5/2012 a odvetvia stomatológie MUDr. Igorom Malachovským, PhD. pod č. 3/2012 a výsluchom súdnych znalcov; oboznámením fotodokumentácie podľa § 270 ods. 2 Tr. por. ako i prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaní S. G.H., S. P. M. K. I. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásili, že sa cítia byť nevinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ďalej využili svoje právo a vo veci odopreli vypovedať. Súd preto podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnice o výsluchu obžalovaných z prípravného konania - obž. S. G. zo dňa 19.6.2012 na č.l. 47 - 51 spisu; obž. S. P. zo dňa 4.7.2012 na č.l. 52 - 56 spisu a obž. K. I. zo dňa 9.7.2012 na č.l. 57 - 61 spisu.

Obžalovaný S. G. v procesnom postavení obvineného vypovedal dňa 19.6.2012, že pokiaľ je v uznesení napísané, že P. napadol Z., je to presne naopak. Z. udrel P. do tváre a presne ležal Z. na P. a bil ho na zemi. On ani I. vnútri neboli. Jeho prišli zavolať vonku, že bijú P. a tým chce tiež povedať, že nemohli tam biť traja Z.. Keď prišiel dovnútra a videl, že Z. bije P., išiel si zastať kamaráta. Snažil sa im dohovoriť, ale ho neuposlúchli. Snažil sa ich rozdeliť. Rozdelil ich, oni sa postavili a Z. ho zozadu udrel päšťou do hlavy. Padol na zem a prišli nejakí kamaráti Z.. Bolo ich veľa, boli mladí a začali brániť Z.. Medzi nimi bol aj E., nie je pravda, že by bránil Z., ale tento ho bil, škrtil, zozadu na neho skočil a dal mu páku rukou. On však E. do tváre, do oblasti zubov neudrel. Nevie kto udrel H. do hlavy pohárom. Tiež nevie kto H. udieral drevenou lavicou, lebo tam bola hromadná bitka, veľa mladých cudzích ľudí.

Obžalovaný S. P. vo svojej výpovedi zo dňa 4.7.2012 uviedol, že zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa necíti byť vinný, pričom na mieste bolo viacero osôb a tieto žiada stotožniť a vypočuť ako svedkov.

Obž. K. I. v procesnom postavení obvineného dňa 9.7.2012 uviedol, že zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa necíti byť vinný, v uznesení sú napísané nezmysly, vôbec sa to tak nestalo.

Svedok poškodený V. Z. pred súdom vypovedal v podstate zhodne ako v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 14.8.2012 na č.l. 68-69 spisu). Uviedol, že má v prenájme chatu S. na Martinských holiach. V období od 7.3.2012 do 11.3.2012 mal na chate ubytovaných hostí z akcie Snowboardový kemp 2012. Dňa 9.3.2012 mali hostia z kempu večerné posedenie. Táto akcia snowboardistov začala

okolo 18 - 19.00 hodine, pričom títo sa bavili a problémy s nimi neboli. Partia, v ktorej boli obžalovaní prišla neskôr, bolo ich viac aj asi 7 až 9 ľudí. Z týchto osôb poznal len P., nakoľko tento u neho v minulosti pracoval. Začalo to tak, že S. P. od neho chcel lacnejšiu fľašu vodky, ktorú mu dal. Neskôr prišiel za ním, aby mu dal ďalšiu fľašu, čo on odmietol, bolo to vonku. Potom išiel do vnútra k barovému pultu, kde zase prišiel za ním P., začali sa handrkovať. V tom ho chytil amok, začal po ňom kričať. On odchádzal preč, už bol pri dverách do jedálne, ale P. vrieskal, tak sa vrátil nazad a položil mu ruku na plece a povedal, aby si zobral partiu a išli preč. V tom ho P. buchol do tváre, rozbil mu nos a peru, začala mu tiecť krv. Čo sa týka toho úderu, obž. P. ho udrel jedenkrát päťou. Po tomto údere nespadol, zostal stáť a potom obž. chytil a hodil medzi stoly. Tam sa začali na zemi kľbčiť. Tam na zemi sa bili dvaja, išlo o trhanie, kľbčenie, padli aj údery. Potom ho niekto chytil zozadu, stiahol ho dozadu za kapucňu, ktorú mu odtrhol. Tým padol na zem a tam ho začali kopať, biť. Spúšťačom toho konfliktu bol zrejme alkohol, keď P. odmietol dať druhú fľašu. Najväznejšie zranenie, ktoré utrpel bola zlomenina malíčka, kde mal aj odtrhnuté šľachy. K tomu došlo pri kopaní na zemi, keď si rukami chránil hlavu, cítil ako mu v tom prste ruplo. Konkrétne kto ho kopal však nevímal. Potom ho hodili cez dvere do jedálne a tam pokračovala bitka. Potom sa od tam prítomných osôb dozvedel, že ho mal zozadu stiahnuť obž. I.. Nevie konkrétne uviesť kto mu to hovoril. Pamätá si ešte, že P. a G. mali oblečené biele vetrovky a I. červenú. Čo sa týka toho incidentu, tento prebiehal najskôr v bare, potom v jedálni a vonku na terase. S pánom H. volal z mobilného telefónu políciu, ktorá však prišla neskoro, asi po hodine a pol, keď tá partia už odišla. Zariadenie chaty bolo poškodené, porozbíjané. Čo sa týka prítomných obžalovaných, boli tam všetci traja. Zo strany účastníkov kempu nedošlo k žiadnemu vandalizmu alebo úmyselnému poškodzovaniu zariadenia. Alkohol vtedy podávali, ale len osobám starším ako 18 rokov. Je pravdou, že aj on požíval alkohol, pri dychovej skúške mu bolo zistené 1,1 promile. Nevie kto spôsobil zranenia poškodeným E. a H. ml., keďže to nevidel. Nevie povedať kto konkrétne jemu spôsobil zlomeninu malíčka, keďže pritom ako ho kopali si chránil rukami tvár. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že potom ako sa kľbčil s P. ho stiahol na zem G. a I. videl ako hodil popolník cez otvorené dvere do jedálne, toto vnímal, nejde o skutočnosť, ktoré by sa dozvedel len z počutia. Keď sa to stalo tie osoby nepoznal podľa mena.

Svedok poškodený S. H. vypovedal v podstate zhodne ako v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 14.8.2012 na č.l. 76-78 spisu). Uvedol, že s otcom F. H. organizovali Snowboardový kemp na Martinských holiach. Pred súdom vypovedal, že mali akciu, súťaž, ktorá bola vo večerných hodinách a po jej skončení bola zábava, ktorá mohla začať okolo 20 - 21.00 hod. Táto bola vonku, ľudia sa zabávali, tancovali. Účastníkov kempu bolo asi 30. On tam bol ako syn organizátora s tým, že tiež dozeral na bezpečný priebeh akcie. Počas zábavy nedošlo vonku ku žiadnym konfliktom, incidentom. Niekedy tesne po polnoci prichádzal na terasu chaty a vtedy sa rozleteli vchodové dvere, tieto dvere sa rozbili, mali sklenenú výplň. Vtedy zaregistroval dvoch mužov, z ktorých jeden držal Z. a druhý ho udieral. Mal z toho taký dojem, ako by ho chceli vyvieť von a zbiť. V tom čase bolo vnútri možno 10 ľudí. Jedna z tých osôb mala oblečenú bielu vetrovku, druhú si nepamätá. Následne dostal úder do hlavy s kríglom, to ho zasiahla tretia osoba, ktorá stála vedľa a do toho konfliktu s Z. sa nezapájala. Po tomto údere sa zatackal, spadol na zem, kde ho tá osoba začala udierať do oblasti čela nejakým predmetom, pričom si potom uvedomil, že to bola lavička. Bolo to viacero krátkych opakovaných úderov. Po týchto úderoch sa nejako postavil, pričom vtedy dostal ďalší úder s tou lavičkou do oblasti chrbta. Spadol na zem a potom už vnímal až keď prišla polícia. V tom čas nepoznal žiadnu z tých osôb, ktoré napádali Z. alebo jeho. Potom mu jeden kamarát, myslí E. povedal, že ho udrel I.. Obžalovaných P. a G. spoznal vtedy keď bol vypovedať na polícii, spomenul si, že ich vtedy videl ako napadli Z.. Celý incident odvtedy ako videl to napadnutie Z. až po to jeho napadnutie trval krátko, možno 30 sekúnd. Potom stratil vedomie a prebral sa až na toailete, kde ho otec umýval od krvi. Utrpel zranenia v oblasti čela, tržnú ranu v oblasti nosa a zranenie na chrbte.

Svedok poškodený S. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v tom čase mali ukončenie snowboardového kempu. Bolo to pre deti staršie ako 15 rokov. Vonku bola zábava, bol tiež otvorený bar. Okolo 01.00 hod. v noci si chcel ísť ľahnúť, avšak keď išiel dnu, tak zbadal v bare bitku. Na zemi bol Z. a na ňom G., ktorý ho bil. Vyzeralo to, že Z. sa bránil a G. ho bil. On išiel ku nim a začal G. odzadu odťahovať. Ako ho odťahoval tak dostal silnú ranu do oblasti zubov. Tento úder bol zrejme od G., keďže bol pri ňom najbližšie. Na to spadol dozadu a ako padal, tak si ešte udrel hlavu o stôl. Zostal v bezvedomí a prebral sa až potom ako počul veľkú ranu ako sa rozbili dvere vo vedľajšej miestnosti. Videl pod sebou krv. G. vtedy chytil zozadu oboma rukami a na to dostal ten úder. Myslí si, že to mohlo byť tak, že ako sa postavil, tak mu dal odzadu hlavičku, na čo on spadol dozadu a mal sa udrieť zadnou časťou hlavy o stôl. G. mu potom hovoril, že on ho neudrel, že to bol I.. Myslí si však, že to bolo takto ako vypovedal.

Rozprával sa aj so svedkami (V. a N. S.), ktorí mu potvrdili, že ho udrel G.. Čo sa týka obžalovaných, poznal vtedy iba P., ktorý predtým pracoval v bare. G. predtým nepoznal, ale ešte pred tou bitkou sa niekoho pýtal, že kto to je. Videl ho pri bare, mal bielo červenú bundu a dozvedel sa, že sa volá G.. Do príchodu tej partie, v ktorej boli obžalovaní neboli medzi účastníkmi akcie žiadne konflikty. Keď sa prebral počul ešte bitku zvonka, výkriky. Vie z počutia, že tam dostal bitku S. H., čo však nevidel. Malo to byť vonku, počul, že ho bili s lavicou. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že keď sa prebral videl ako sa bije G. a I., je to pravda, tak si to pamätal. G. a I. potom bili v podstate všetkých, každý odtiaľ utekal preč, sácali do každého, kto im stál v ceste. Čo sa týka P. tohto videl keď prišiel na začiatku a neskôr už ho tam nevidel. Ako vypovedal vyššie on videl bitku G. a Z., nevidel, že by Z. bili P. a I.. On vtedy utrpel zranenia, a to natiahnutie krku a zlomeninu zubov.

Svedkyňa H. H. vo svojej výpovedi uviedla, že si pamätá, že keď sa vracala z WC do baru tak sa v bare bili obž. P. s Z., pričom títo stáli. Začiatok konfliktu medzi nimi nevidela. Ona išla za bar a potom počula z reštaurácie, že sa ďalej bijú, že tam búchajú stoličky. Išla sa tam pozrieť a videla ako Z. leží na zemi. Vtedy videla, že ho bil G.. Tohto ešte odľahovala a ako ho chcela odťahnuť tak udrel aj ju. Čo sa týka P. a I., títo tam boli tiež, ale presne si nepamätá kde konkrétne stáli. Teda najprv videla ako sa naťahuje P. s Z. a potom ako sa bije Z. s G.. I.M. nevie, či sa bil alebo nebil. Bola potom nejaká bitka vonku. Vie, že E. vybili zuby, zostal ležať pod stolom v bezvedomí. Nevidela však ako došlo k jeho zraneniu. Z. mal poranený malíček. Kto konkrétne a akým spôsobom mu to zranenie spôsobil nevie, zranenie však mal po tej bitke. Zrejme si pri tej bitke chránil tvár a mohlo dôjsť k zraneniu malíčka. Bitka sa odohrávala aj v bare aj v reštaurácii, boli tam stopy po bitke ako poposúvané stoly, stoličky.

Svedok V. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol na snowboardovom kempe na Martinských holiach. Okolo polnoci išiel do chaty, pričom ako vošiel tak videl ako sa vnútri strhla bitka. Najprv zbadal ako S. E. dostal do tváre pästou, na čo spadol pod stôl a zostal v bezvedomí. Udrel ho obž. G.. Ďalej videl ako v druhej miestnosti bili Z.. Bili ho dvaja alebo traja. Určite tam bol G. a asi P.. Z. ležal na zemi, teda ho stiahli a potom kopali, boli tam aj iné údery. Kopali ho v podstate do celého tela. Z. sa bránil, v miestnosti bolo asi 7 ľudí, ale bili ho iba tí dvaja. Ďalej ešte videl, že S. H. dostal do hlavy popolníkom a tiekla mu krv. Jednalo sa o taký vyvýšený stojanový popolník. Kto ho s týmto udrel nevie. Toto bolo už vonku pri vchodových dverách. Obžalovaných pozná len z videnia, rovnako tak poškodených Z. a H.. S. E.Á. pozná aj osobne. Obž. I. videl niekde vnútri v chate, tento mal červenú bundu a obž. G. bielu.

Svedok Z. E. pred súdom vypovedal, že na snowboardovom kempe pomáhal kamarátom s deťmi. Bola tam akcia, tancovalo sa. Niekedy okolo polnoci sa zrazu strhla bitka, ktorú však nevidel. Keď prišiel dnu do chaty zbadal S. H., ktorý mal krvavú bundu, tiekla mu krv niekde z čela. S. E. sedel na stoličke a mal vybité zuby. Z. mal asi niečo s kolenom. Obžalovaných nepozná ani z videnia. Z toho incidentu nevidel nič. Nevie prečo ho H. navrhoval ako svedka.

Svedok N. S. vo svojej výpovedi pred súdom potvrdil, že bol na snowboardovom kempe pred chatou S.. Okolo polnoci išiel do chaty za kamarátmi, pričom tam začal incident, tak bol tiež zvedavý. Keď išiel ku baru bol tam Z. a "P.", títo sa bili. Kamarát S. E. mu chcel ísť pomôcť, chcel zabrániť incidentu, pričom dostal ranu do hlavy od obž. G., na čo spadol na zem. Z. a P. sa naťahovali, potom sa bili aj pästami. Z. potom spadol na zem. Bili sa aj na zemi a potom prišiel E., ktorý dostal ranu pästou. Čo sa týka G., tento bol tam vpredu pri bare a spočiatku sa do bitky P. a Z. nezapájal, ale keď tam prišiel E., dal mu tú ranu pästou. On na to odtiaľ odišiel preč, takže už viac nevidel. Po nejakej minúte, dvoch keď už bol vonku pred hlavným vchodom do chaty, rozbili sa sklenené dvere a potom videl ako S. H. bol udretý do hlavy pol litrovým pohárom od kofoly alebo od piva. Bolo to na terase, ktorá je pri vchodových dverách. Potom ho ešte udrel nejakou lavicou G.. On vtedy z obžalovaných videl iba dvoch, teda G. a P.. Boli tam vtedy dvaja, ale bil ho G., ten druhý nevie či bol P. alebo I.. Z videnia dobre pozná len G.. Čo sa týka incidentu s H., on vtedy stál na konci terasy, rozleteli sa dvere a vypadol odtiaľ H.. Najskôr dostal ten úder s pohárom, ktorý hodil G. a spadol na zem. Keď sa chcel H. postaviť tak zase dostal úder s popolníkom a potom nejaké jeden, dva údery s lavicou, tiež od obž. G.. G. mal oblečenú bielu bundu s červenými nápismi. Ďalší dvaja obžalovaní nevie čo mali oblečené. I. videl v jedálenskej časti, konkrétne ho nevidel pri nejakej bitke.

Svedok S. Y. vypovedal, že bol na chate S. na Martinských holiach. Keď došlo k bitke, mele nebol vnútri, ale pred dverami, teda vie, že tam bola mela, lietali popolníky. Predtým tam na chatu prišlo asi 7 osôb, počtom si však nie je istý. Bola to partia chalanov, títo boli starší a nepatrili k účastníkom kempu. On

bol vtedy vonku, bola tam diskotéka. Po čase chcel ísť dnu, pričom tam zbadal skupinky ľudí, už sa dovnútra nedalo ísť. Videl, že tam lietali poháre, popolníky a videl Z. so skupinkou ľudí, ktorú sa snažil vytlačiť von. Jeden z tých chalanov, taký najvyšší hodil do davu ľudí stojanový popolník. Pokiaľ ide o S. H., nevidel, že tento dostal lavičkou úder do hlavy, ale videl, že dostal pohárom po hlavu. Osobu, ktorá sa bila s H. nedokáže identifikovať. Vie, že S. E. mal vybité zuby, ale skutok, pri ktorom k tomu došlo nevidel. Z. utrpel nejaké zranenie prsta. Obžalovaných nepozná a vzhľadom na odstup času by ich nevedel identifikovať.

Svedok K. H. pred súdom vypovedal, že bol v podstate zavolaný pánom Z., keďže predtým pre neho robil ešte s S. K.Č. a mali tam dávať pozor. Alkohol vtedy nepožil žiaden, bol potom aj fúkať. Striedavo dávali pozor na chate ako aj vonku. Keď sa začal incident on bol vonku. Ako prišiel dnu do baru, zbadal na kope viacero ľudí, možno 6 až 8, bola tam mela. Takýchto potýčok tam bolo viac, nakoľko Z. stále do niekoho skákal, museli ho odťahovať. Z. bol značne opitý. Začiatok toho incidentu nevidel, keď tam prišiel, registroval, že Z. sa vzájomne drží s P. Títo sa držali za bundy, šklbali sa, trhali. Obžalovaných pozná, vtedy tam G. s I. v tej skupine ľudí neboli. Potom ešte incident pokračoval vo vedľajšej miestnosti. Z. odtiaľ odťahovali opakovane možno tri - štyri krát, ale on sa pri tom snažil zase ísť naspäť k tým ľuďom, ktorí sa zasa naťahovali za ním. Bol tam i S. K., ale tento bol už opitý. Potom ako ten incident skončil tak videl, že keď G. odchádzal mal krvavú bundu a nejaký chalan tam ležal pod stolom. Pamätá si, že ešte došlo k rozbitiu dverí na terasu. Boli tam dvere sklenené a niekto z vonku cez ne hodil nejaký smetiak alebo niečo také. G. mal oblečenú bledú bundu. Čo mal oblečené P. si nepamätá, tak isto I., tohto tam pri tej bitke ani nevidel. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že Z. držal P. na zemi, pamätal si to v tom čase lepšie a vypovedal pravdivo.

Na podklade znaleckého posudku vypracovaného súdnym znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie MUDr. Petrom Gémešom č. 5/2012 mal súd preukázané, že u poškodeného V. Z. bolo zistené zranenie - zlomenina aponeurózy (úponu vystierača) malíčka pravej ruky s dislokáciou úlomkov, ktorá si vyžiadala operačný zákrok s doliečovaním a rehabilitáciou, zranenie vyžadujúce vystavenie práceneschopnosti v trvaní 75 dní. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranenia znalec konštatoval, že ide o zlomeninu, ktorá je typická pre náraz poškodeného prsta na tvrdú podložku alebo zachytenie nárazu, ktoré spôsobuje hyperohnutie v distálnom medzičlánkovom kĺbe až do takej miery, že dôjde k vytrhnutiu úponovej časti prsta. Zranenie vzniklo veľmi pravdepodobne nepriamym násilím, a to násilným ohnutím koncového článku malíčka do takej miery, že došlo k odtrhnutiu aponeurozy a zlomenine v oblasti dlaňovej časti stredného článku malíčka. Zranenie mohlo vzniknúť tak ako uvádzal poškodený. U poškodeného S. H. boli zistené zranenia : otras mozgu, tržnohmožná rana v oblasti prechodu čela a vlasatej časti hlavy veľkosti 3 cm, pomliaždenie v oblasti čela s odtlačkom predmetu v tvare písmena H, pomliaždenie koreňa nosa a nosa, mnohopočetné odreniny a pomliaždeniny v oblasti ľavej i pravej čelovo spánkovej oblasti tzn. zranenia vyžadujúce vystavenie práceneschopnosti s primeranou dobou trvania 3 týždne. Uvedené zranenia vznikli pôsobením tupého násillia na zranenú oblasť s následným otrasom mozgu. Nakoľko ide o mnohopočetné rôznorodé lokalizované zranenia, je veľmi pravdepodobné, že vznikli tak ako uviedol poškodený, pričom došlo i ku kontaktu tvrdého predmetu tvaru písmena H, čo môže byť hrana lavičky. Možno konštatovať, že nie je žiaden rozpor medzi utrpenými zraneniami a popisovaným mechanizmom poranenia. Bodové ohodnotenie bolestného znalec stanovil u pošk. V. Z. v počte 40 bodov a u pošk. S. H. v počte 50 bodov. Ďalej zo znaleckého posudku súdneho znalca z odvetvia stomatológie MUDr. Igora Malachovského, PhD. pod č. 3/2012 (v spojení s dodatkom znaleckého posudku zo dňa 16.4.2014) mal súd preukázané, že u poškodeného S. E. boli zistené zranenia : odlomenie dolnej tretiny korunky zubu 21, zlomenina rezacej hrany zubov 11, 31, 41, opuch mäkkých tkanív tváre v oblasti hornej a dolnej pery, ktoré obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života bolestivosťou, ťažkosťami pri odhryznutí tuhej stravy a možnými ťažkosťami pri komunikácii s okolím, vyžadujúce si krátkodobú práceneschopnosť po dobu 3-4 dní, pričom mechanickým rozrušením zubov vznikol trvalý následok, ale bez nároku na bodové ohodnotenie. Znalec konštatoval, že uvedený typ zranení vzniká v dôsledku brachiálneho násillia, teda po kontakte ruky útočníka najčastejšie zovretej v päšť a tvárovej časti lebky poškodeného. V ojedinelých prípadoch môžu popísané zranenia vzniknúť aj úderom hlavou tzv. hlavičkou útočníka, kedy je úder pomerne rýchly, nečakaný a rozložený na väčšiu plochu, čím dochádza k typickej lokalizácii do oblasti predných zubov horného i dolného zubaradia. Vznik zranenia potom zodpovedá spôsobu, ktorý popísal poškodený. Ohodnotenie bolestného znalec stanovil v počte 22,5 bodu.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2

ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vykonaným dokazovaním podľa záveru súdu bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaní sa dopustili skutku, tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Obžalovaní S. P. a S. G. svojím konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., keďže spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví, spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a spôsobili takým činom ťažkú ujmu na zdraví a taktiež spoločným konaním sa dopustili na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Čo sa týka konania obž. K. I., tohto súd na podklade vykonaných dôkazov uznal za vinného len z prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní okolo 7 dní. Podľa § 123 ods. 3, 4 Tr. zák. ťažkou ujmu na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je o.i. poškodenie dôležitého orgánu a porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. Spolupáchateľstvo v zmysle § 20 Tr. zák. vyžaduje spoločný úmysel spolupáchateľov, ktorý zahŕňa spoločné konanie ako i sledovanie spoločného cieľa tzn. porušenia alebo ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom. Spoločný úmysel pritom nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou spolupáchateľov, nakoľko postačuje i dohoda konkludentná. Každý spolupáchateľ si však musí byť vedomí aspoň možnosti, že konanie jeho a ostatných spolupáchateľov smeruje k spáchaniu trestného činu spoločným konaním a pre tento prípad byť s tým uzrozumený.

V danom prípade ujma na zdraví poškodených S. E. a S. H. má z trestnoprávneho hľadiska charakter ublíženia na zdraví, nakoľko S. H. utrpel viaceré vyššie popísané zranenia, ktoré si vyžadovali liečenie a PN až do 3 týždňov. Pokiaľ sa jedná o poškodeného S. E., u tohto síce súdny znalec konštatoval len krátkodobú práceneschopnosť po dobu 3-4 dní, avšak vzhľadom na druh poranenia - odlomenie dolnej tretiny korunky zubu 21 a zlomeninu rezacej hrany zubov 11, 31, 41, vznikol u poškodeného trvalý následok i keď bez nároku na bodové ohodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z výpovede ošetrojúceho lekára, stomatológa MUDr. Ivana Jelenčiaka taktiež vyplynulo, že u poškodeného došlo ku mnohopočetným zlomeninám zubov, ktoré bolo nutné vyplniť. V danom prípade ide o trvalé, nezvratné poškodenie, navyše sa jedná o predné zuby, ktoré sú najviac zaťažované a je predpoklad, že ich výplne bude potrebné obnovovať. Ide teda o handicap jednak estetický ako i funkčný. U poškodeného V. Z. nepochybne išlo o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, vzhľadom na to, že zranenie si vyžiadalo vystavenie práceneschopnosti v trvaní 75 dní, pričom bol tiež sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Liečba si vyžiadala operáciu a následnú fixáciu malíčka pravej ruky. Z uvedeného dôvodu všetky úkony spojené s použitím pravej hornej končatiny s nutným úchopom nebolo možné vykonať a teda všetky činnosti v obvyklom spôsobe života poškodeného, ktoré takéto prvky obsahujú boli obmedzené. Navyše sú možné aj trvalé následky vo forme obmedzenia hybnosti koncového článku poraneného malíčka.

Na rozdiel od obžaloby súd konanie obžalovaných S. P. a S. G., vo vzťahu k útoku na poškodeného V. Z., právne kvalifikoval nie ako zločin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 155 ods. 1 Tr. zák., ale ako prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.. Ako podstatnú okolnosť, ktorá má rozhodujúci význam vo vzťahu k právnej kvalifikácii stíhaného skutku súd považuje spôsob resp. mechanizmus vzniku najzávažnejšieho zranenia poškodeného - zlomeniny aponeurózy (úponu vystierača) malíčka pravej ruky s dislokáciou úlomkov. Zo znaleckého posudku MUDr. Petra Gémeša vyplýva, že zranenie vzniklo veľmi pravdepodobne nepriamym násilím (náraz poškodeného prsta na tvrdú podložku alebo zachytenie nárazu), pričom je možný vznik zranenia ako vypovedal sám poškodený tzn. pri kopnutí. K naplneniu znakov skutkovej podstaty zločinu ublíženia

na zdraví podľa § 155 Tr. zák. nestačí, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ťažkú ujmu na zdraví, ale je nevyhnutné, aby aj jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. V danom prípade z okolností činu preukázaných vykonaným dokazovaním nemožno vyvodiť záver o úmysle obžalovaných spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Samotný mechanizmus vzniku zranenia ako je popísaný vyššie i druh zranenia takýto úmysel sponchybuje. Je však nepochybné, že obžalovaní na poškodeného úmyselne zaútočili, poškodený po tomto útoku spadol na zem, kde ho útočníci ešte kopali, pričom si rukami zakrýval hlavu a práve pri kopaní pocítil náraz do prsta, čím došlo k jeho zlomeniu. Tým je daná priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi konaním obžalovaných a vzniknutým následkom - ťažkou ujmu na zdraví. K uvedenej príčinnej súvislosti pristupuje vo vzťahu k ťažkej ujme na zdraví zavinenie vo forme vedomej neobstaranosti, pretože obžalovaní museli vedieť, že útokom proti poškodenému môžu tomuto spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a súčasne nešlo o nepredvídateľný príčinný priebeh, ktorý by obžalovaní nemohli predpokladať alebo si aspoň predstaviť.

Obžalovaných zo spáchania činu usvedčujú výpovede svedkov poškodených V. Z., S. H. a S. E.. Svedok poškodený V. Z. pred súdom vypovedal, že obž. P. ho napadol takým spôsobom, že ho udrel do tváre päšťou, pričom mu rozbil nos a peru. Obžalovaného P. dobre poznal, nakoľko tento u neho v minulosti pracoval. Po tomto údere obžalovaného chytil a hodil medzi stoly. Tam sa začali na zemi kľbčiť, išlo o trhanie aj údery. Potom bitka pokračovala tak, že ho niekto zozadu stiahol za kapucňu a na zemi ho začali kopať. Najväčšie zranenie, ktoré utrpel bola zlomenina malíčka, kde mal aj odtrhnuté šľachy. K tomu došlo pri kopaní na zemi, keď si rukami chránil hlavu. Pocítil ako mu v prste ruplo. Konkrétne kto ho kopal a spôsobil mu to zranenie však nevnímal. Svedok poškodený S. H. vypovedal, že niekedy tesne po polnoci prichádzal na terasu chaty a vtedy zaregistroval dvoch mužov, z ktorých jeden držal Z. a druhý ho udieral. Následne dostal úder do hlavy s kríglom od nejakej tretej osoby, po tomto údere sa zatackal, spadol na zem, kde ho tá osoba začala udierať do oblasti čela nejakým predmetom, pričom si potom uvedomil, že to bola lavička. Potom ako sa postavil dostal ďalší úder s lavičkou do oblasti chrbta. Spadol na zem a potom už vnímal až keď prišla polícia. Neskôr mu kamarát E. povedal, že ho udrel I.. Obžalovaných P. a G. spoznal vtedy keď bol vypovedať na polícii, spomenul si, že ich vtedy videl ako napadli Z.. Svedok poškodený S. E. potvrdil, že vnútri videl na zemi pošk. Z. a na ňom bol G., ktorý ho bil. Vyzeralo to, že Z. sa bránil a G. ho bil. On išiel ku nim a začal G. odzadu odťahovať. Ako ho odťahoval tak dostal silnú ranu do oblasti zubov. Tento úder bol zrejme od G., čo mu potom potvrdili aj iné osoby. Na to spadol dozadu, pričom si udrel hlavu o stôl a zostal v bezvedomí. Myslí si, že to mohlo byť tak, že keď sa postavil, tak mu G. dal odzadu hlavičku, na čo on spadol dozadu a udrel sa zadnou časťou hlavy o stôl. On vtedy videl len bitku G. a Z., nevidel, že by Z. bili P. a I.. Vie len z počutia, že tam dostal bitku S. H., čo však takisto nevidel. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že keď sa prebral videl ako sa bije G. a I., je to pravda, tak si to pamätal. G. a I. potom bili v podstate všetkých, každý odtiaľ utekal preč, sácali do každého kto im stál v ceste.

Obžalovaných usvedčujú aj ďalší svedkovia, ktorých súd vypočul na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa H. H. vypovedala, že najskôr videla ako sa v bare bili obž. P. s pošk. Z.. Nebola pri začiatku ich konfliktu, nakoľko prišla z WC. Potom išla za bar a počula z reštaurácie, že sa ďalej bijú, že tam búchajú stoličky. Išla sa pozrieť a videla ako Z. leží na zemi, vtedy ho bil G.. P. M. I. tam boli tiež, ale presne si nepamätá kde konkrétne stáli. I. nevie, či sa bil alebo nebil. Potom bola bitka vonku. Vie, že E. vybili zuby, zostal ležať pod stolom v bezvedomí. Z. mal poranený malíček. Kto konkrétne a akým spôsobom mu to zranenie spôsobil nevie, zrejme si pri tej bitke chránil tvár a mohlo dôjsť k zraneniu malíčka. Svedok V. H. uviedol, že keď okolo polnoci prišiel do chaty, uvidel ako sa strhla bitka. Najprv zbadal ako S. E. dostal do tváre päšťou, na čo spadol pod stôl a zostal v bezvedomí. Udrel ho obž. G.. Ďalej videl ako v druhej miestnosti bili Z.. Bili ho dvaja alebo traja, určite tam bol G. a asi P.. Z. ležal na zemi, teda ho stiahli a potom kopali. Ďalej ešte videl, že S. H. dostal do hlavy popolníkom a tiekla mu krv. Toto bolo vonku pri vchodových dverách. Kto ho s týmto udrel nevie. Svedok N. S. potvrdil, že okolo polnoci išiel do chaty za kamarátmi, pričom tam začal incident. Keď išiel ku baru, bili sa tam Z. a P.. Kamarát S. E. chcel ísť pomôcť, chcel zabrániť incidentu, pričom dostal ranu do hlavy od obž. G., na čo spadol na zem. Z. a P. sa naťahovali, potom sa bili aj päšťami a Z. spadol na zem. Bili sa aj na zemi a vtedy prišiel E., ktorý dostal ranu päšťou. Čo sa týka G., tento bol vpredu pri bare a spočiatku sa do bitky P. a Z. nezapájal, ale keď tam prišiel E., dal mu tú ranu päšťou. Po nejakej minúte, dvoch keď už bol vonku pred hlavným vchodom do chaty, rozbili sa sklenené dvere a potom videl ako S. H. bol udretý do hlavy pol litrovým pohárom od kofoly alebo od piva. Potom ho ešte udrel nejakou lavicou obž. G.. On vtedy z obžalovaných videl iba dvoch, teda G. a P.. I. videl v jedálenskej časti, konkrétne ho nevidel pri nejakej bitke. Pokiaľ ide o samotný skutok - bitku, pri ktorej poškodení utrpeli rôzne zranenia, túto vo svojich výpovediach potvrdili i svedkovia S. Y.

a K. H., ktorí však nevedeli uviesť konkrétne okolnosti, za ktorých došlo ku zraneniam poškodených. Zo svedeckých výpovedí jednoznačne vyplynulo, že s poškodenými Z., E. M. H. prišli do priameho fyzického konfliktu obžalovaní P. M. G.. Naproti tomu žiaden z vypočúvaných svedkov nepotvrdil, že do bitky s týmito osobami sa zapájal i obž. I.. Pošk. S. H. síce vo svojej výpovedi uviedol, že mu kamarát E. hovoril, že ho udrel I., avšak svedok Z. E. pred súdom vypovedal, že on z toho incidentu nevidel nič a obžalovaných nepozná ani z videnia. Videl len H., že mal krvavú bundu a tiekla mu krv z čela. Obdobne pošk. V. Z. vypovedal, že sa od tam prítomných osôb dozvedel, že ho mal zozadu stiahnuť obž. I.. Po prečítaní výpovede z prípravného konania, kedy vypovedal, že ho stiahol na zem G. uviedol, že tak to vnímal, teda nejde o skutočnosti, ktoré by sa dozvedel len z počutia. Za takejto dôkaznej situácie nebolo možné dospieť k záveru o vine obž. K. I. zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví. Obž. I. však svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keďže sa dopustil spoločným konaním fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti. Svedok pošk. V. Z. potvrdil, že po začatí konfliktu videl ako I. hodil popolník cez otvorené dvere do jedálne. Skutočnosť, že nejaký chalan hodil do davu ľudí stojanový popolník potvrdzoval i svedok S. Y., ktorý ale obžalovaných nepoznal. S. H. zasa vypovedal, že keď sa prebral uvidel ako sa bije G. a I., pričom títo potom bili v podstate všetkých, každý odtiaľ utekal preč, sáčali do každého kto im stál v ceste. Z uvedeného je zrejmé, že aj obž. K. I. sa aktívne podieľal na výtržnostiach v chate, ktoré v podstate vypukli potom ako sa strhla bitka medzi spoluobžalovanými P. M. G. a poškodeným Z..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcie represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu obž. S. G., súd mal preukázané, že tento má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 2 záznamy. Jedná sa o trestný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T 92/2007 zo dňa 23.11.2007 (uznaná vina pre trestný čin krádeže v spolupáchateľstve v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 247 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb.) a trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T 217/2010 zo dňa 24.2.2011, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, so skúšobnou dobou 1 rok. V oboch prípadoch platí zákonná fikcia neodsúdenia a preto sa na obžalovaného musí hľadieť ako keby odsúdený nebol. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., na druhej strane zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. t.j. spáchanie viacerých - troch trestných činov. Nakoľko sa obžalovaný dopustil viacerých trestných činov súd s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný tzn. podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., v ktorom je stanovená trestná sadzba vo výmere 2 až 5 rokov. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa základná trestná sadzba uvedená v osobitnej časti v § 156 ods. 3 Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu (z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadby v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zák.) teda z dvoch na tri roky. Súd uložil obž. S. G. úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby vo výmere 3 roky a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. V rámci podmienok probačného dohľadu súd uložil obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným V. Z., S. E. a S. H.. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život, nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania a dodržiavať povinnosti a obmedzenia stanovené v rámci probačného dohľadu, v opačnom prípade môže súd v zmysle § 52 ods. 1 Tr. zákona rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného S. P. mal súd preukázané, že tento má doposiaľ v odpise z registra trestov 3 záznamy o odsúdeniach Okresným súdom Martin. Naposledy sa jednalo o trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/55/2009 zo dňa 24.4.2009, právoplatný dňa 12.5.2009, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmienenečným odkladom

výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 rok (do 13.5.2010). Vo všetkých prípadoch sa na obžalovaného hľadí ako keby odsúdený nebol. Obdobne ako u spoluobžalovaného S. G. súd pri rozhodovaní o treste nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., avšak zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. t.j. spáchanie viacerých - troch trestných činov. Nakoľko sa obžalovaný dopustil viacerých trestných činov súd s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný tzn. podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., v ktorom je stanovená trestná sadzba vo výmere 2 až 5 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa základná trestná sadzba uvedená v osobitnej časti v § 156 ods. 3 Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu (z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadby v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zák.) teda z dvoch na tri roky. Súd obž. S. P. uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby vo výmere 3 roky a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. S prihliadnutím na osobu páchatela, mieru jeho účasti na spáchaní činu i skutočnosť, že na tunajšom súde je trestne stíhaný aj v inej veci sp. zn. 12T 166/2007, v ktorej bol právoplatne uznaný za vinného z pokusu trestného činu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Tr. zák. (rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 12T/166/2007 - 267 zo dňa 20.4.2011 právoplatný u obž. S. P. zatiaľ len vo výroku o vine v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/120/2013 zo dňa 16.1.2014) súd ustanovil dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. V rámci podmienok probačného dohľadu súd uložil obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným V. Z., S. E. M. S. H.. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život, nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania a dodržiavať povinnosti a obmedzenia stanovené v rámci probačného dohľadu, v opačnom prípade môže súd v zmysle § 52 ods. 1 Tr. zákona rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

U obžalovaného K. I. súd zistil, že má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 6 záznamov. Okrem posledného odsúdenia Okresným súdom Martin sp. zn. 2T/168/2003 (pre trestný čin krádeže v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb.) však v ostatných prípadoch platí zákonná fikcia neodsúdenia. Obž. bol v minulosti postihnutý najmä za spáchanie trestnej činnosti proti majetku. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd nezistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., a na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. t.j. predchádzajúce odsúdenie za trestnú činnosť. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa základná trestná sadzba uvedená v osobitnej časti v § 364 ods. 1 Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu (z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.) teda na 1 rok až 3 roky. Po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností súd obž. K. I. uložil trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Uložený trest súd považoval za primeraný najmä s prihliadnutím na osobu páchatela, mieru jeho účasti na spáchaní činu ako i spôsob konania. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život, nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania, v opačnom prípade môže súd v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému V. Z., škodu vo výške 615,20,-Eur a poškodenému S. H., vo výške 769,-Eur. Poškodení si uplatnili náhradu škody na zdraví podľa bodového hodnotenia v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. por. V danom prípade ako súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia bolo bolestné stanovené znaleckým posudkom znalca MUDr. Petra Gémeša, v celkovom počte 40 bodov (pošk. V. Z.) a 50 bodov (pošk. S. H.). Súd pritom vychádzal z ust. § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v platnom znení. Výška náhrady za bolesť za jeden bod bola na rok 2012 zmysle opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 18.5.2011 v sume 15,38,-Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.